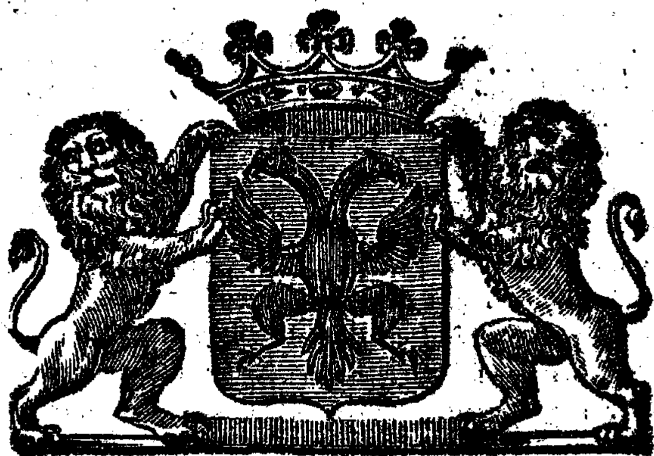
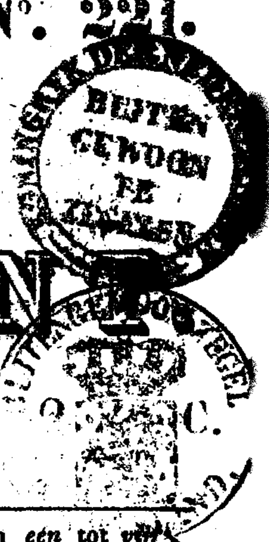
1841. N°. 221.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 voor drie maanden. —

DINGSDAG 9 NOVEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Triest, 23 *oct.* Uit Griekenland niets nieuws; het ... der partijen schijnt nog steeds zijne rigting te ... den en naar uitbreiding der grenzen te doelen, ... thans het koningrijk beperken. (*A. Z.*)

ZWITSERLAND.

Bern, 27 *oct.* De landdag heeft den 26sten eenstemmig besloten de verdere beraadslagingen te verschuiven ... dat het gezantschap of het antwoord uit Wallis zou ... komen zijn. De tribunes gaven luide teekenen van ... kheid toen de oude ervaring zich op nieuw be... gde, dat de landdag steeds eenstemmig is, als het ... aankomt te besluiten dat er niets besloten wordt. (*Schw. B.*)

DUITSCHLAND.

Bremen, 17 *oct.* Onze stoomboot-maatschappij tot ... ng van een regelmatig verkeer tusschen Bremen ... oord-Amerika zal spoedig overgaan tot de verwe... king dier onderneming, voor onzen handel en tevens ... Duitschlands verkeer met de Vereenigde Staten ... ngrijk. Een agent der maatschappij is onlangs ... naar Boston vertrokken om op de plaats te ... welke voordeelen de verschillende zeehavens ... ansche kustlanden aan de bedoelde onder... neming aanbieden. De benoodigde geldmiddelen voor ... naar Amerika bestemde stoomboot zijn sedert ... ar bijeengebragt. (*Schw. M.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, 29 *oct.* De hertogin *van Angoulême* is ... voor eenige dagen van hier vertrokken, om zich ... Görtz, de gewone winterresidentie van den onderen ... koninklijke Fransche familie, te begeven. De ... *van Bordeaux* bevindt zich sedert eergisteren ... Dadelijk na zijne aankomst liet hij den keizer ... wezen betuigen dat hij Z. M. zijne opwachting ... maken kon; de keizer legde den volgenden dag ... bezoek bij hem af. De prins ziet er vrij goed uit en ... bijna den ganschen dag eene in zittende houding ... het gebroken onderbeen schijnt in lengte volkomen ... het regter. Hij wacht het gevoelen der ge... neesheeren af, alvorens de reis naar Görtz voort te ... (*Allg. Zeit*)

PRUISSEN.

Berlijn, 1 *nov.* Gisteren is de Nederlandsche zaak... de heer *von Scherff*, na een verblijf van ... en alhier, weder vertrokken; men twijfelt ech... ge zending ditmaal tot eenige uitkomst geleid ... Natuurlijkerwijze scheidt men ook hier de zaken ... burg van die der Nederlanden, maar ook, ... zien van de niet-ratificatie van het traktaat ... gustus jl., heeft in den laatsten tijd de Ne... handelspolitiek aanleiding gegeven tot onder... geschillen, die niet zoo ligt uit den weg ge... kunnen worden als men te 's Gravenhage en ... heid ook van den kant der Staten-Generaal ... wenschen.

ENGELAND.

Londen, 4 *nov.* De *Morning-Herald* zegt alle reden ... om te gelooven, dat het jongste berigt nopens ... linieschepen, welke van Toulon naar Brest ... gaan, om aldaar te worden onttakeld, onjuist ... die zes schepen bestemd zijn om een obser... ... te vormen, hetwelk de Fransche regering ... is naar de Spaansche kusten te zenden.

... verwacht wordende benoeming van H. M. de ... de lord-maire van Londen tot baron verheven worden; maar weet men reeds aan welke kwaliteit die gunst betoond zal worden, zoo is het nog onzeker aan welken persoon die onderscheiding te beurt zal vallen, en of zij als de belooning voor bewezene of wel voor toekomstige diensten aangemerkt zal moeten worden. Den 9den verwisselt het maireschap en gaat hetzelve van den alderman *Johnson* op den alderman *Pirie* over. Gelieft het H. M. nu voor den 9den te bevallen, zoo wordt de heer *Johnson* baron; gelieft het haar zulks na den 9den uit te stellen, zoo bekomt de heer *Pirie* dien titel. Van hof en stad zijn beide deze heeren het naauwgezetst in het laten vragen naar den welstand van Hare Majesteit.

— Gisteren namiddag heeft de hertog *van Wellington* de bouwvallen van den Tower bezocht. Gedurende den brand zijn negen duizend ponden buskruid in de Theems geworpen. Dit buskruid bevond zich in de gewelven onder den witten toren, waarvan de muren zes voeten dik zijn. Het verlies der negen duizend ponden was dus volstrekt doelloos, vermits het buskruid zeer gemakkelijk in vaten hadden kunnen weggevoerd worden.

— In den *Globe* leest men het volgende:

De hertog *van Wellington* heeft zich belast, met aan de koningin en aan prins *Albert* de afbranding van den Tower bekend te maken. H. M. heeft hem hare smart betuigd, welke dit voor de natie zoo zware verlies inboezemt, en op bevel der koningin heeft de lord-kamerheer zich naar den Tower begeven, om een procesverbaal op te stellen. De verliezen zijn zeer groot, doch men kent ze nog niet in derzelver geheelen omvang. Kolonel *Peel* is aan den Tower aangekomen. Hij heeft het geregtelijk onderzoek, naar de oorzaken van den brand, voortgezet. De getuigen zijn met geslotene deuren verhoord, en de zaak wordt met eene zekere geheimhouding bestuurd. De puinhoopen zijn nog smeulende, en de brandspuiten daarop nog altijd werkende om het vuur te dooven. De wezenlijke oorzaak van dezen rampslag is nog onbekend, en zal dit nog lang blijven. Algemeen, echter, wordt het er voor gehouden, dat de ontbranding aan eene der kagchelhuizen wordt toegeschreven.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 *nov.* Z. M. is gisteren op het kasteel der Tuileriën geweest; heeft aldaar voorgezeten in den raad van ministers, en is daarna naar St. Cloud teruggekeerd.

— Men verzekert, dat *Espartero* kwijtschelding van straf heeft verleend aan alle personen, welke aan den laatsten opstand hebben deelgenomen. Daarvan zijn echter uitgesloten de lieden, welke zich aan het hoofd van de beweging hebben gesteld, en ook die personen, welke tot de partij der carlisten behoord, en die reeds eenmaal kwijtschelding van straf ontvangen hebben. Over het algemeen wordt die maatregel alhier goedgekeurd, en wordt de gematigdheid, door het bewind van den regent bij deze gelegenheid betoond, zeer geroemd.

Ten gevolge van deze kwijtschelding van straf, heeft de regent aan de ambtenaren, verbonden aan het Spaansche gezantschap alhier, gelast, passen uit te reiken aan alle onder-officieren, soldaten en verdere, niet tot het leger behoorende personen, welke met *O'Donnell* over de grenzen zijn getrokken, en weder naar Spanje mogten verlangen terug te keeren, doch dezelve in geen geval aan officieren en carlisten te verleenen.

Parijs, 4 *nov.* Er zijn alhier met den Indischen brievenpost tijdingen uit China van den 24sten augustus ontvangen. Men was daar nog voortdurend in het onzekere aangaande den loop, welken de zaken zouden nemen. De nieuwe Engelsche zaakgelastigde, sir *Henry Pottinger*, was te Hong-Kong aangekomen, en scheen door de Chinesche bevolking meer vertrouwd te worden, dan zijn voorganger, sir *Elliot*. Daar de Engelschen ondervindt waren geworden, dat, in plaats van de vroegere geslotene overeenkomsten ... de Chinesche ... lands op nieuw toebereidselen maakten, om den krijg te hervatten, heeft de heer *Pottinger* een gedeelte der Engelsche krijgsmagt gelast, naar het noordelijke gedeelte des lands te trekken, en heeft hij tevens de zich aldaar bevindende Engelsche onderdanen de meest mogelijke waakzaamheid aanbevolen. De majoor *Malcolm* is met depeches naar den keizer van China gezonden, en men verwachtte uit Bombay versterking, zoowel van troepen, als van schepen. Men vermeende, dat de Engelschen voornemens waren, in de eerste plaats het eiland Amoy aan te tasten, en de aldaar aanwezige fortificatie te vernielen, om daarna de voornaamste steden van de Oostelijke aan zee gelegene provinciën aan te vallen.

— Onder dagteekening van den 28sten october wordt uit Madrid gemeld, dat de *exaltados*, of de hevige republikeinen, aldaar meer en meer het hoofd beginnen op te steken, en dat de gevoelens dier lieden bij een gedeelte van de nationale garde bijval vinden. Voornamelijk begeert die partij, dat door het bewind van den regent meer afdoende en gestrengere maatregelen zullen worden genomen. Men spreekt van de oprigting van commissiën van toezigt voor elk kwartier van de stad, waarvan ook officieren van de nationale garde tot leden zouden kunnen worden benoemd. — Een gerucht, dat de minderjarigheid van de koningin tot haar 18de jaar zoude worden verlengd, wint veld.

Parijs, 5 *nov.* De heer *Humann* heeft de rente der schatkistbiljetten, die tot 4 pCt. gestegen was, op 3 pCt. vastgesteld. Die maatregel wordt grootendeels toegeschreven aan de sedert eenige dagen waargenomen rijzing in de Fransche fondsen; de speculanten geen voordeel meer ziende op de schatkistbiljetten, nemen, in de plaats daarvan, Fransche renten, en wel bijzonder, inschrijvingen in de nieuwe door den heer *Rothschild* aangenomen leening.

— De regering heeft met den telegraaf over Marseille het volgende berigt ontvangen.

"*Malta*, 26 oct. De *Great Liverpool* is heden namiddag te Malta aangekomen met de Indische brievenmaal, en aan boord hebbende den gewezen gevolmagtigde kapitein *Elliot* en den commodoor sir *James Bremer*, beiden naar Engeland terugkeerende. — De tijdingen uit China zijn van 24 augustus. Sir *Henry Pottinger*, buitengewoon gezant te Pekin, en de admiraal *William Parker*, waren den 9den aangekomen. — De wapenstilstand, voor zoo verre Canton betreft, is gehandhaafd geworden. — Den 21sten heeft het eskader Hong-Kong verlaten, den steven naar het noorden wendende, met het doel, zegt men, om achtervolgens Amoy, Chusan en Ningpos aan te vallen.

— Gisteren avond heeft de policie eenige oproerige geschriften, die op onderscheidene plaatsen aangeplakt waren, door hare agenten doen afscheuren. In het Palais Royal waren dezelve op de boomen en palen aangeplakt; zij zijn door den commissaris van policie van die wijk naar de prefektuur van policie gebragt.

— De brieven uit Madrid, van 29 october, bevatten weinig nieuws. De huiszoekingen duurden steeds voort en de regtsgedingen wegens deelneming aan den opstand in den nacht van 7 en 8 october, waren nog in geenen deele afgeloopen. De belangrijkste tijding is die der uitvaardiging van het dekreet tot organisatie der provinciale administratie. Dit decreet is gedagteekend van Vittoria, van 29 oct. De regent heeft gebruik gemaakt van zijne tegenwoordigheid in de provinciën, om er eene wetgeving in te voeren, die meer overeenkomstig

de constitutie is. — Het is zeker, dat de cortes in de maand december zullen bijeenkomen. — In wèl onderrigte kringen wordt verzekerd, dat het ontwerp-decreet tot organisatie der provinciën, de goedkeuring heeft erlangd van de gedeputeerden van Alava en Guipuzcoa, welke daarover geraadpleegd zijn.

— Wij ontvangen eltelijke nommers van de *Canton Press.* De keizerlijke commissarissen hebben, in naam des keizers, eene proclamatie uitgevaardigd, der heropening der haven Canton voor de Engelschen aankondigende. De dubbelhartigheid der Chinezen is evenwel derwijze groot, dat sir *Henry Pottinger* gemeend heeft zijne landgenooten te moeten waarschuwen, op hunne hoede te zijn en niet al te zeer op de demonstratiën en protestatiën der keizerlijke autoriteiten te vertrouwen. De keizer van China heeft aan zijne onderdanen eene vrij groteske proclamatie gerigt, waarin hij, hoog opgevende van zijne magt en zich gelukwenschende met de op de Engelschen behaalde voordeelen, de Engelschen als barbaren doet voorkomen, zeggende dat zij de dubbele geaardheid van honden en van schapen hebben.

— Werkelijk schijnt, naar luid van wèl onderrigte correspondentiën, niet alleen in Spanje maar ook in Portugal eene wijd uitgestrekte zamenzwering te bestaan, welke eene wezenlijke vrees aan *Espartero* moet inboezemen, en welke hem ongetwijfeld zal doen vallen, bijaldien hij niet de grootst mogelijke geestkracht ontwikkelt. Er zijn clubs en geheime vereenigingen in Spanje en Portugal tot stand gekomen. Al deze genootschappen streven naar hetzelfde doel, — de daarstelling van eenen republikeinschen regeringsvorm. Onlangs zijn belangrijke ontdekkingen te Lissabon gedaan, en uit de statuten eener geheime vereeniging aldaar is gebleken, dat haar doel was om Portugal in Spanje in te lijven en van de beide vereenigde rijken eene groote republiek onder den naam van Nieuw Iberië te maken.

BELGIE.

Brussel, 5 *nov.* Gisteren hebben HH. MM. de koning en de koningin eene gala-representie in den schouwburg bijgewoond, en zijn door het aldaar verzamelde publiek met de meeste geestdrift ontvangen. Gedurende de voorstelling heeft men buiten den schouwburg drie achtereenvolgende hevige ontploffingen gehoord, welke de menigte nog al schrik hebben aangejaagd. Naar men verzekert, heeft de policie terstond daarnaar onderzocht, en bevonden, dat die uitbarstingen alleen aan baldadigheid moeten worden toegeschreven.

— Van eene ministeriële zijde wordt verzekerd, dat het dezer dagen door het te Augsburg uitkomende dagblad medegedeelde berigt, dat een handels-traktaat tusschen België en Oostenrijk zoude zijn gesloten, van allen grond ontbloot is.

— De instructie van de in de zaak der Belgische zamenzwering in hechtenis genomen personen wordt met ijver voortgezet. Verscheidene personen, en daaronder de zoon van den generaal *van der Smissen*, zijn reeds weder in vrijheid gesteld, en men zegt dat het getal dergenen, tegen welke zwaarwigtige vermoedens blijven bestaan, thans nog slechts acht of tien bedraagt. De drie aan de Hollandsche grenzen in hechtenis genomen dames, en onder welke zich mevrouw *de Bast* bevond, zijn insgelijks weder op vrije voeten gesteld. Ten onregte was vroeger gemeld, dat de heer *de Bast* ontvlugt was: deze heer heeft de hoofdstad niet verlaten en er is zelfs geene huiszoeking bij hem bewerkstelligd.

Brussel, 6 *nov.* De prins *van Chimay*, buitengewoon gezant aan het hof der Nederlanden, is, bij koninklijk besluit, benoemd tot gouverneur van de provincie Luxemburg, ter vervanging van wijlen den heer *van Steenhault.* De *Moniteur-Belge* voegt, in deszelfs niet officiëel gedeelte, hierbij, dat het op het dringend en herhaald verzoek van den prins is, dat zijne verplaatsing gebeurt, en dat de nieuwe hem opgedragen waardigheid, door hem zelven aangewezen is. Na zijne familie te Arlon gevestigd te hebben, zal de prins naar 's Gravenhage terugkeeren om er de aangevangen onderhandelingen te beëindigen en afscheid van het Nederlandsche hof te nemen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 5 *nov.* Dezer dagen is alhier aangekomen, en aan het hôtel de Maréchal de Turenne afgestapt, Z. Exc. de baron *von Scherff*, koninklijk Nederlandsch gezant te Frankfort, komende van Berlijn.

— De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn tegen donderdag aanstaande, den 11den dezer, bijeengeroepen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 5 november.

In de zitting van heden waren aan de orde van den dag gesteld de beraadslagingen over het hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1842 en 1843, ten aanzien van het departement der buitenlandsche zaken. De heer *Warin* stelde de vergadering voor, dat de geheimhouding, welke aan de leden was opgelegd, ten aanzien van het in de zittingen met gesloten deuren voorgevallene, zou worden opgeheven, omdat het anders bijkans onmogelijk was, om de bedoelde beraadslagingen te houden. De heer *van Rappard* drong er op aan, dat deze vraag in committé-generaal zou worden beslist. Dat gevoelen werd door den heer *van Akerlaken* en andere leden ondersteund. De heer *Luzac* bestreed het houden van een committé-generaal. Hij begreep niet wat daarin zou behandeld worden. Reeds twee malen was in committé-generaal de vraag behandeld, of het geheim zou worden opgeheven. Waartoe zou dan nu weder een committé-generaal leiden? De heer *Kniphorst* begreep, dat de beraadslaging over het hoofdstuk der begrooting over de buitenlandsche zaken aan de orde van den dag was, en dat het nu niet te pas kwam, over de opheffing van een geheim te handelen. De voorzitter antwoordde, dat die kwestie wel dergelijk tot de orde van den dag behoorde. De heer *van Rappard* verklaarde, dat de Kamer in committé-generaal kon besluiten, dat de geheele beraadslaging over dit deel der begrooting, in committé-generaal zou plaats hebben. — Ter stemming overgegaan zijnde, werd met eene meerderheid van 27 tegen 13 stemmen besloten, een committé-generaal te houden. *Tegen* hebben gestemd de heeren: *van Rechteren*, *Uytwerff-Sterling*, *Frets*, *Warin*, *Kniphorst*, *Huydekoper*, *Druyvesteyn*, *Schooneveld*, *Luzac*, *van Goltstein*, *de Backer*, *van Nes* en de voorzitter.

De Kamer ging daarop in committé-generaal over. Uit den verderen loop der zitting bleek het, dat er in dat committé besloten werd, de opgelegde geheimhouding te bewaren.

Vervolgens werd de zitting met opene deuren hervat en werden de beraadslagingen over het opgemelde hoofdstuk der staatsbegrooting geopend.

De heer *van Rechteren* verklaart, dat dezelfde redenen, die hem onlangs deden besluiten, om al de ontwerpen, ten aanzien der staatsbegrooting voor 1842 en 1843, af te stemmen, nog bestaan; zijn vertrouwen op het bewind blijft geschokt; en sedert den bedoelden tijd, is zijn vertrouwen geenszins vermeerderd. Ook zijne andere bezwaren bestaan nog; de begrooting is te laat aangeboden; zij is niet genoegzaam verminderd. Hij dringt bij deze gelegenheid op nieuw ten ernstigste aan op de daarstelling van eene echt constitutionele en zuinige regering; op de vestiging van een homogeen ministerie, dat eenheid in wil, in geest, in zin en in werking bezit, en dat, ook eene stelselmatige lijn, ten aanzien der binnen- en buitenlandsche staatkunde, trekt; voorts op de invoering van regtstreeksche verkiezingen; op de herziening der grondwet in eenen constitutioneel monarchalen zin, en op het verleenen van het regt aan den koning, om de Kamers te kunnen ontbinden. Hij gelooft, dat eerst na dit alles het vertrouwen zal worden hersteld, en er alsdan tot eene wezenlijke verwezenlijking van het staatsbestuur zou kunnen worden overgegaan. Hij hoopt te meer op de verwezenlijking zijner wenschen, wanneer hij het oog vestigt op de woelingen, die in een naburig rijk voorvallen, en die voor ons rijk tot geene heilzame gevolgen, hoe ook genaamd, kunnen leiden. Met een treurig gevoel merkt hij het op, dat men den ouden weg blijft bewandelen. Stapte men daarvan af, dan zou het hem aangenaam zijn, vertrouwen aan de regering te kunnen verleenen.

De heer *van Goltstein* vraagt aan den minister, naar welk stelsel onze buitenlandsche betrekkingen op dit oogenblik bestuurd worden? Hij herinnert der vergadering, dat de vorige minister bij herhaling verklaard heeft, dat dit hoofdstuk der begrooting voor geene inkrimping of vermindering vatbaar was; dat men nu echter van dit stelsel is afgeweken, en het uit dien hoofde van belang is te weten, naar welk stelsel de nieuwe minister van buitenlandsche zaken te werk gaat? Hij vraagt al verder den minister inlichting, op welken grond Zijne Exellentie vermeent, dat er uit het gerezen geschil nopens Luxemburg geen bezwaar of nadeel voor Nederland zal ontstaan, en waarop zijne hoop steunt, dat daardoor de goede verstandhouding tusschen Nederland en de Duitsche staten niet zal worden verbroken? De spreker herinnert, dat de minister *Verstolk* zijne betrekking heeft nedergelegd, omdat de groothertog het gesloten verdrag met den Bond niet heeft geratificeerd, waaruit Z. Exc. nadeelen voor Nederland te gemoet zag; dat vele aanzienlijke staatslieden bedankten die betrekking te aanvaarden, zoo lang het Luxemburgsche geschilpunt hangende bleef, hetgeen voor hen de *conditio sine qua non* was. Wel is waar, men merkte aan, dat de Luxemburgsche kwestie als geheel vreemd aan Nederland moest worden beschouwd. Hoezeer de spreker dit gaarne wenschte te kunnen doen, zoo is hem dit onmogelijk. Gedurende eenen zeer ruimen tijd is het beleid over de buitenlandsche betrekkingen van Nederland en het grootherlogdom door denzelfden minister gevoerd geworden; daardoor werd de schijn geboren, dat de belangen van Nederland en van het groothertogdom in een naauw verband stonden. De onderhandelingen, die over de toetreding van Luxemburg tot het Duitsche tolverbond plaats hadden, door een Nederlandsch minister gevoerd. Door dat is het aan velen voorgekomen, dat het Luxemburgsche vraagstuk eene Nederlandsche zaak was, en het al te zeer te vreezen, dat er uit de ontstane verwikkelingen, betrekkelijk Luxemburg, gevaren voor Nederland te duchten zijn. In dezen stand van zaken, bij de onzekerheid die er heerscht, bij de onbekendheid waarin men hem houdt, kan hij geene begrooting voor [illegible] jaren toestemmen.

Z. Exc. de minister van financiën beantwoordt [illegible] der door den vorigen spreker gemaakte bedenkingen en zegt ten slotte, dat, zijns bedunkens, het [illegible] merkte nopens Luxemburg grootendeels op g[illegible] berust, en dat de geschillen, nopens dat groothertogdom ontstaan, geen onderwerp van beraadslaging behoeven uit te maken.

De heer *Enschedé*, die vroeger voor het ontwerp stemd heeft, verklaart dat er thans in eene ruime [illegible] aan den wensch tot bezuiniging is toegegeven, en hij derhalve thans met nog meer grond zijne goedkeuring aan de voordragt kan en zal verleenen. Hij [illegible] het er voor, dat Nederland aan rust en vrede be[illegible] heeft; dat zij onmisbaar zijn, om de wonden te [illegible] die er aan ons land geslagen zijn; dat eene eerbiediging van gesloten verdragen, in zin en met de daad, [illegible] grootelijks zal kunnen bijdragen; dat Nederland e[illegible] belang bij heeft, dat rust en vrede niet werden ge[illegible] en dat het herstel van 's rijks geldmiddelen en [illegible] houd van het krediet van den staat; daarvan af[illegible]. Hij hoopte, dat niets zou worden verzuimd, [illegible] overtuiging te vestigen, dat het Luxemburgsche [illegible] stuk aan Nederland geheel vreemd is.

De heer *Luzac* erkent, dat dit hoofdstuk e[illegible] bezuinigd is, maar meent, dat men wel eenig[illegible] der had kunnen gaan, en dat men b. v. bij [illegible] zendigen wel wat had kunnen besparen. De [illegible] belangen beschouwende, waartoe de behandeling [illegible] dit ontwerp aanleiding geeft, doet het hem leed, [illegible] ontstane Luxemburgsche vraagstuk op de goede [illegible] houding van Nederland met de andere mogendheden eenen nadeeligen invloed schijnt te zullen [illegible]. De spreker vestigt bij deze gelegenheid de [illegible] Kamer op een zeer aanmerkelijk artikel [illegible] Luxemburgsche vraagstuk, dezer dagen voorkomende [illegible] een Fransch blad, dat een geheel of half offi[illegible] rakter heeft (het *Journal de la Haye.*). Hij [illegible] hoe, in welken geest dat artikel moet worden op[illegible]. Wat hem betreft, hij kan vele der daarin [illegible] beschouwingen niet deelen, en omtrent sommig[illegible] zelve het stilzwijgen niet bewaren. In dat blad [illegible] onder anderen beweerd, dat zij, die zich over [illegible] wikkelingen van het Luxemburgsche vraagstuk [illegible] betoonden, door eene soort van lafhartigheid [illegible] geleid. De spreker merkt op, dat geene vrees voor [illegible] bij hem bestaat; doch hij heeft gevreesd en blijft [illegible] dat er uit het Luxemburgsche vraagstuk moeijelijkheden en verwikkelingen voor Nederland konden [illegible] worden. De koning zelf heeft, in zijn antwoord [illegible] het adres der Staten-Generaal gegeven, het niet [illegible] veinsd. Hij hoopte, dat de bedoelde kwestie ge[illegible] minste kwade gevolgen voor Nederland na zich [illegible] pen. Tot op dit oogenblik heeft de Kamer ten [illegible] aanzien van den minister geene gerusstellende [illegible] ringen kunnen ontvangen. Met huivering sla[illegible] publieke opinie in Duitschland, ten onzen [illegible] gade. Het is te hopen, dat de dwalingen deswege [illegible] aldaar ontstaan, zullen worden voorgekomen [illegible] gegaan. Hij ziet geene de minste reden, bij [illegible] gende gevaar, eene begrooting voor twee jaren voor [illegible] hoofdstuk toe te staan en den minister voor twee [illegible] de handen vrij te laten. In den laatsten tijd [illegible] dezerzijds vertoogen, naar buiten 's lands om[illegible] onderwerp gezonden. Het antwoord daarop [illegible] gemoet gezien. Dat men de beraadslaging [illegible] tot dat er gerustellende verzekeringen zullen [illegible]

...en. Dan zal ook hij geene zwarigheid maken, eene begrooting voor onze buitenlandsche zaken, voor den tijd van twee jaren, in te willigen, in de hoop dat de diplomatie, die daaruit moet worden onderhouden, ten nutte van den lande zal werken.

De heer *Frets* verklaart zich voor het ontwerp; hij beschouwt hetzelve alleen uit een financiëel oogpunt en verheugt zich over de bezuinigingen, die er tot stand gebragt zijn.

De heer *Schooneveld* zeide, dat elk ontwerp van de regering tot eene tweeledige beschouwing aanleiding gaf: 1°. naar de gronden, die tot derzelver aanneming of verwerping noopten, en die uit de voordragt zelve voortvloeiden; en 2°. naar de redenen, die in eenig verband tot de voordragt stonden, doch daar buiten werden gevonden.

Wat dan het cijfer van het aanhangige hoofdstuk betreft, achtte de spreker hetzelve niet te hoog opgedreven, vooral niet wanneer men op de verminderingen lette, welke het hoofdstuk had ondergaan. Het cijfer is te hoog, wanneer men hetzelve in verband beschouwt met den benarden staat van 's rijks geldmiddelen; maar het is dit niet, wanneer men het oog vestigt op den rang dien Nederland in de Staten-rij bekleedt. Naar deszelfs bevolking, zou het onder de Staten van den derden rang moeten behooren; doch wanneer men de uitgebreidheid van onzen handel en onze bezittingen binnen en buitenslands nagaat, dan wordt Nederland onder de mogendheden van den tweeden rang gesteld. Uit dat oogpunt beschouwd, waren hem de bezuinigingen, op dit hoofdstuk gebragt, minder aangenaam geweest. Zeer gaarne wil hij groote bezuinigingen in onze staatshuishouding daarstellen, doch hij juicht geenszins die bezuinigingen toe, waardoor grooter nadeel kan worden toegebragt, dan men van dezelve verwacht. Hij drong er bij deze gelegenheid op aan, dat er kundige mannen in de diplomatie geplaatst en daarvoor opgeleid worden. Het is maar al te dikwerf gebleken; dat, wanneer er eenige zaak van gewigt hangende was, of behandeld moest worden, de vorige regering tot buitengewone gezantschappen hare toevlugt moest nemen, hetgeen steeds het bewijs opleverde, dat de gewone gezant voor de hem opgedragene taak niet berekend was. Over het geheel was het een misslag der oude regering, dat zij niet genoeg op uit was, om kundige mannen tot verschillende bedieningen in of buiten den staat te vormen of te emploijeren. Het ware te wenschen, dat de ministers het noodzakelijke hiervan voor het vervolg inzagen.

Wat nu aangaat het tweede punt, herinnert hij de Kamer, dat hij bij het onderzoek van dit ontwerp in de afdeelingen zijne bezorgdheid heeft te kennen gegeven, dat, ten gevolge van het ontstane Luxemburgsche geschilpunt, de Nederlandsche belangen op het spel zouden kunnen worden gezet. Die vrees was niet hersenschimmig. Zij berustte, onder anderen, daarop, dat een onzer oudste staatslieden, voor de betrekking, die hij vervulde, ter zake van dat vraagstuk, heeft bedankt, en dat andere verdienstelijke staatsmannen, zoo lang dat vraagstuk nog onbeslecht was, de eervolle betrekking van minister niet durfden te aanvaarden. Hij vroeg welken waarborg of gerustheid er voor Nederland bestond, dat de gerezen geschillen, omtrent Luxemburg aan deszelfs groote belangen geen nadeel zouden toebrengen, en of de Nederlandsche minister voor de buitenlandsche zaken de noodige maatregelen genomen had, ter beveiliging onzer belangen bij het groothertogelijk bestuur. Heeft onze minister de noodige vertoogen aan den Bond gedaan, zoo als zijn pligt het medebragt? Wanneer de spreker nopens dit een en ander gerustgesteld zal zijn, zal hij dit ontwerp aannemen; maar blijft zijne ongerustheid over eene mogelijke verkoeling met eenige mogendheden voortduren, dan stemt hij de voordragt af.

De heer *Michiels van Verduynen* meent, dat men te veel bedachtheid over eene mogelijke benadeeling van 's lands belangen heeft doen blijken. Er bestaat daartoe nog geen genoegzame grond.

De heer *van Nes* deelt in menig opzigt de gevoelens der vorige sprekers, ten aanzien der mogelijke verwikkelingen, welke uit het Luxemburgsche vraagstuk konden ontstaan, doch hij zal de inlichtingen des ministers afwachten, om daarnaar zijne stem te regelen.

De heer *van Rappard* verklaart, dat hij vroeger tegen de voordragt gestemd heeft, doch dat hij dezelve thans zal aannemen. Hij vermeent, dat de Luxemburgsche kwestie geheel vreemd is aan onze begrooting van buitenlandsche zaken, en aan de bemoeijenis der vertegenwoordiging. Hij herinnert, dat zoo zeer de als de vertegenwoordiging verpligt is te waken, dat zij in hare regten niet wordt verkort, het haar pligt evenzeer is (en de door haar afgelegde eed zulks medebrengt) zorg te dragen, dat de regten der kroon ongeschonden behouden blijven, en dat dezelve, is het noodig, worden gehandhaafd en beschermd. Zoowel als hij het afkeurt, dat men zich in een constitutioneel rijk achter den eerbiedwaardigen naam des konings verbergt, kan hij ook niet instemmen met hen, die den koning willen wegcijferen en een zoogenaamd verantwoordelijk ministerie in de plaats verlangen te stellen. Aan den koning is bij onze grondwet bij uitsluiting het regt verleend, om vrede te sluiten of oorlog te verklaren, om verdragen en verbonden te sluiten. Ook de regeling der buitenlandsche betrekkingen behoort tot de prerogatieven der kroon. De vertegenwoordiging is deswege niet ingelicht; zij kan, zij moet dezelve niet beoordeelen. De spreker vertrouwt, dat de kamer omzigtig zal zijn, dat zij voor hare eigene regten wake, maar dat zij ook de regten der kroon eerbiedige.

De heer *Uytwerf Sterling* meent, dat de Luxemburgsche kwestie geheel vreemd aan Nederland is, omdat zij twee, geheel van elkander afgescheidene staten zijn. Het is mogelijk, dat er verwikkelingen kunnen ontstaan, doch de vrees hiervoor moet, zijns oordeels, geenszins tot de verwerping der voordragt leiden. Hij ziet juist uit zoodanige afstemming nog grootere moeijelijkheid. Hij bestrijdt het gevoelen, om der regering slechts eene credietwet in te willigen. Zoodanige credietwet is niet merkbaar verschillend van eene begrooting en de grondwet kent zelfs geene credietwet. Hij gelooft eindelijk, dat de Kamer alles gedaan heeft wat door haar gedaan moest worden. Zij heeft opening verlangd, en aan dien wensch is gereedelijk voldaan. Mogt het noodig zijn, dan zal zij andermaal kunnen doen beoordeelen, wat er te doen valt.

De heer *Warin* verklaart, dat hij gaarne nog meerdere gelden dan de aangevraagde voor het departement van buitenlandsche zaken zou inwilligen, omdat de diplomatie millioenen op de begrooting van oorlog kan doen besparen. De diplomatie is uit haren aard vredelievend. Hij wenschte dan ook, dat dit departement bloeide en boven alle andere uitblonk. Het doet hem echter leed te moeten verklaren, dat hij niet gelooft, dat de buitenlandsche zaken bij ons op zoodanige wijze bestuurd worden, als wenschelijk is. Hij kan geen vertrouwen stellen in de wijze, waarop die zaken tegenwoordig bestuurd worden, en daarom zal hij tegen het hoofdstuk stemmen.

De heer *Kniphorst* verklaart zich voor het ontwerp. De toekomst zal eerst moeten bewijzen, of het vertrouwen, hetwelk men thans in den nieuwen minister stellen zal, al dan niet wel geplaatst was.

De heer *Gevers*, die vroeger tegen het ontwerp gestemd heeft, zal hetzelve thans aannemen. Hetzelve levert het bewijs op van de juistheid der stelling, dat wanneer men wezenlijk bezuinigen wil, men dan ook kan. Hij deelt echter geenszins het gevoelen, dat de Staten-Generaal niet bevoegd zouden zijn, in staatkundige beschouwingen te treden. De Staten-Generaal vertegenwoordigen het geheele Nederlandsche volk; zij hebben het regt om voorstellen te doen, en wie zou hen dan beletten, om, indien zij vermeenden dat 's lands belangen op geene behoorlijke wijze werden waargenomen, zich bij een eerbiedig adres aan den koning te wenden?

De heer *Bruce* deelt de vrees van verschillende leden nopens de gevolgen, die uit het Luxemburgsche vraagstuk voor Nederland kunnen ontstaan. In die omstandigheden acht hij het ondoelmatig eene begrooting voor twee jaren te verleenen aan een' minister, wiens politieke handelingen en gevoelens onbekend zijn, evenzeer als de middelen, die hij zal aanwenden om alle verdere moeijelijkheid te voorkomen.

De heeren *van Nes* en *Luzac* hebben geantwoord op hetgeen door sommige leden in het midden was gebragt. De heer *van Nes* verklaart, dat, wanneer hij de begrooting mogt aannemen, dit geenszins zou wezen op de gronden, door den heer *van Rappard* ontwikkeld. Ook hij eerbiedigt de regten der kroon; maar hij meent ook dat de vertegenwoordiging over de handhaving harer regten moet waken. Zonder in eenige beschouwing over die regten te treden, acht hij de Kamers bevoegd, om de aangevraagde middelen voor buitenlandsche zaken te weigeren, wanneer het blijken mogt, dat gesloten verdragen of onderhandelingen deswege in strijd met de belangen der natie plaats hadden. Dergelijke stelsels als hij had hooren ontwikkelen, beschouwt hij strijdig met alle constitutionele beginselen, en hij meent die verre van zich te moeten afwerpen. — De heer *Luzac* verwondert zich, dat sommige leden volstrekt geen verband tusschen de Nederlanden en de Luxemburgsche kwestie ontwaren. Zijns inziens bestaat er een groot verband. Het is toch niet te ontkennen, dat het hier de vraag geldt, of er tusschen het hoofd van den Nederlandschen staat en een vreemden staat een contract is gesloten, waaraan niet gestand is gedaan. De beantwoording dier vraag kan grooten invloed uitoefenen, indien er door datzelfde hoofd, of uit zijnen naam, later weder mogt onderhandeld worden. — Hij herinnert, dat, volgens artikel 122 der grondwet, de Staten Generaal alle uitgaven van het rijk moeten inwilligen; en daar nu alle kwestiën van oorlog of vrede, enz. zich in eene geld-kwestie oplossen, zoo behoort het wel degelijk tot de competentie der Kamers, om bij alle geldelijke aanvragen alles na te gaan wat daarmede eenigzins in verband staat. Hij bestrijdt ook het denkbeeld, dat den nieuwen minister geene hulpmiddelen zouden mogen geweigerd worden, omdat er nog geene vruchten van zijn' arbeid konden worden geplukt. Op die wijze zou de koning slechts telken twee jaren van ministers te veranderen te hebben, om hen het volste vertrouwen te doen genieten.

De heer *Uijtwerf Sterling* verklaart, dat hij niet beloogd heeft, dat er hoegenaamd geen verband zou bestaan, maar alleen dat er geen regtstreeksch verband aanwezig was tusschen Nederland en de Luxemburgsche kwestie. Het houdt het er voor, dat een uitstel van de aanneming van dit hoofdstuk tot niets leiden zou, omdat staatkundige onderhandelingen zelden met spoed gevoerd worden, en het dus te verwachten is, dat men op het einde van het jaar niet verder zou gevorderd zijn dan thans.

Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken verklaart dat, bij het opmaken van dit hoofdstuk der begrooting, wel degelijk de drukkende financiële omstandigheden des rijks in aanmerking zijn genomen; terwijl Z. Exc. herinnert hetgeen hij reeds in de antwoorden op de bedenkingen der afdeelingen, ten aanzien van de cijfers van dit hoofdstuk, heeft aangevoerd. Z. Exc. doet daarbij zien de wezenlijke besparingen, die er gemaakt zijn of zullen worden, terwijl hij hoopt dat hij in staat zal zijn, om, bij de aanbieding der eerstvolgende begrooting, van zijne zucht tot bezuiniging bij voortduring te doen blijken. Sprekende van het gezantschap in België, zegt Z. Exc., dat het met dat land gesloten traktaat stipt zal worden opgevolgd, en geeft de minister in het voorbijgaan zijne afkeuring te kennen over de dolzinnige wijze, waarop onlangs in dat rijk de rust scheen gestoord te zullen worden. Wat betreft het artikel in een dagblad (het *Journal de la Haye*) geplaatst, hij kent geen half officieel of ministerieel dagblad; hij is geheel vreemd aan het stuk over de Luxemburgsche kwestie, in dat blad geplaatst, hij heeft hetzelve voor het eerst gelijktijdig met al zijne landgenooten gelezen. Z. Exc. verklaart, dat de verhouding tusschen Nederland en de vreemde mogendheden hoogst voldoende is en geene vrees inboezemt; dat hij vertrouwt, door eene stipte handhaving van gesloten verdragen, en stipte vervulling van aangegane verbindtenissen, die goede verstandhouding te zullen behouden; dat hij alle pogingen in het werk stellen zal, opdat de Nederlandsche belangen bij het aanhangige Luxemburgsche geschilpunt niet gekwetst worden, en dat de Nederlandsche regering daarvoor de meeste zorg dragen zal. — Overigens zegt Z. Exc. dat het in constitutionele staten niets ongewoon is, dat eene ministeriële betrekking gedurende eenige dagen onvervuld blijft, en dat het hem onbekend is, dat zijn voorganger is afgetreden, omdat de groothertog het verdrag tusschen Luxemburg en het Duitsche tolverbond niet heeft geratificeerd.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp met eene meerderheid van 39 tegen 6 stemmen *aangenomen.*

Tegen hebben gestemd de heeren: *van Rechteren*, *Warin*, *Schooneveld*, *Luzac*, *van Goltstein* en *Bruce*.

Is ingekomen eene missive van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, waarbij, op last des konings, ter voldoening aan den wensch, door sommige leden bij het onderzoek van het ontwerp tot herziening van het reglement van orde der Kamer geuit, er in bewilligd wordt, dat in het reglement de noodige bepalingen opgenomen worden, ten aanzien van de officiële communicatiën tusschen de Kamer en de ministers, en zulks met het doel, om eene zoo veel mogelijk verbeterde wijze van werken bij de Kamer tot stand te brengen. — Aangenomen voor kennisgeving; zal worden gedrukt en verzonden aan de commissie tot herziening van het bedoelde reglement.

De voorzitter zegt, dat er voorloopig geene werkzaamheden meer bij de Kamer hangende zijn, en dat de vergadering derhalve, tot nadere bijeenroeping, wordt gescheiden.

Reeds zijn een aantal leden uit deze residentie vertrokken, en zullen de overige dit binnen weinige dagen doen. Men verzekert, dat de Kamer, in het begin van februari aanstaande, hare werkzaamheden zal hervatten.

's Gravenhage, 6 *nov.* Bij de beraadslaging over de begrooting van buitenlandsche zaken, bemerkte men gisteren in de tribune van den president der Kamer Z. K. H. den prins van *Oranje*, die met de grootste aandacht naar de redevoeringen van de leden der oppositie luisterde.

's Gravenhage, 6 *nov.* Z. Exc. de prins *Joseph de Chimay*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van België, heeft, dezer dagen, aan Z. M. den koning voorgesteld den heer *Dujardin*, lid van de gemengde commissie te Utrecht, commissaris van de Belgische regering bij het Nederlandsche gouvernement en Belgisch zaakgelastigde bij het hof van Hanover en de Hanze-steden. Den dag na deze voorstelling, hebben de prins *de Chimay* en de heer *Dujardin* de eer genoten, ten hove te dineren.

Het *Journal du Limbourg* behelst een krachtig artikel uit 's Gravenhage, waarin men onder anderen leest.

»Bij de beraadslagingen over de begrootings-voordragten is de minister van koloniën zelf komen verkondigen, dat er overal in het land eene zekere *malaise*, een dof misnoegen heerschte. Voor hem die eenen oplettenden blik op den staatkundigen horizon van Nederland werpt, heeft die bekentenis van den heer *Baud* niets verrassends.

»Want waarlijk, wat zien wij rondom ons in het verschiet? Een nationaal bankroet, met al deszelfs gevolgen van minachting buiten 's lands, van wantrouwen en rampen binnen 's lands, of wel de gestadige voortduring van ondragelijke belastingen, die voornamelijk den middelstand drukken, en waarvan de helft naauwelijks genoeg is om de interessen van de schuld te dekken, terwijl de andere helft van die opbrengsten, die zoo veel zweet en ontberingen gekost hebben, grootendeels door dwaze, onnutte of overdreven uitgaven wordt uitgeput. Zoodanige toestand kan zekerlijk de *malaise* en den geest van misnoegen wel regtvaardigen, die verspreid is over het geheele volk, met uitzondering van de klasse der doodeters, die van sinecures en groote pensioenen leeft.

»Hij, die een vreemdeling aan de gebeurtenissen der laatste vijf en twintig jaren gebleven was, zou niets van zulk eenen toestand begrijpen. Hij zou gaarne willen gelooven, dat zulk eene gesteldheid van zaken het deel kan zijn van eenen staat, die gebukt gaat onder eene absolute regering — of eene vaderlijke, zoo als men voormaals zeide, — maar dat zulk een jammerlijke toestand ontstaan kon in het oude Nederland — voorheen zoo beroemd om zijn stelsel van vrijheid, orde en zuinigheid, zoo sterk door zijne zee- en landmagt, en door de rijkdommen, die in alle tijden van gevaar vrijwillig en met volle handen op het altaar des vaderlands werden geofferd — ziedaar hetgeen hij nimmer zou willen gelooven! En echter bestaat die toestand bij ons! En echter bezit dat Nederland, als een overblijfsel van zijne oude vrijheid, een constitutioneel regeringstelsel, naar eene grondwet, die, zes en twintig jaren geleden, liberaal kon genoemd worden, maar tegenwoordig bij de vorderingen der eeuw, zeer ten achteren is; het bezit eene zoogenaamde volksvertegenwoordiging; ministers, die schijnbaar naar de grondwet verantwoordelijk zijn, maar inderdaad zeer willekeurig handelen, en tegenover die eerbiedwaardige volksvertegenwoordigers, zich, als het ware, als schoolmeesters aanstellen.

»En desniettemin zijn het gevoel van vrijheid, de nationale herinneringen van de grootheid onzer vaderen en van onze voormalige magt geenszins in de harten van het volk uitgedoofd.

»Op wie moet men dus de schuld werpen van al de rampen, waaronder het vaderland zucht?

»Op hen, die steeds de sterke hand en den schijn van wettigheid leenden aan de knellende maatregelen der regering, die strekken moesten om de kosten van het *status quo* te dekken, en die onze ondragelijke belastingen veroorzaakt, en ons aanstaand bankroet hebben voorbereid; kosten, die er de regering toe gebragt hebben, een bezwarend verdrag te moeten aannemen, waardoor wij, die een derde van de bevolking van het koningrijk der Nederland uitmaakten, met twee derde van de nationale schuld van dat koningrijk werden belast.

»Op hen, die terugdeinsden voor eene volledige herziening van onze grondwet, en die van die herziening eene ware parlementaire komedie hebben gemaakt, waarvan zij de *premiers comiques* waren.

»Op hen, die bij de komst van *Willem* II op den troon, en laatstelijk nog bij de beraadslagingen over de begrootingen, de beste middelen hebben laten ontsnappen om de regering te noodzaken haar administratief stelsel te veranderen, en eene volledige herziening onzer afgeleefde grondwet te bewerken!

»Wat gevolg moet men uit dit alles trekken? Dat ons bespottelijk verkiezingsstelsel de eerste oorzaak van al de rampen is, die het land treffen. Inderdaad, zoo het volk zijne afgevaardigden regtstreeks verkozen had, dan zou men niet in de Staten-Generaal onafgebroken zwakke en aan het gezag verknochte mannen hebben zien zitten, kleingeestige karakters, eeuwige toestemmers; en dan zou het ongelukkig volhardingsstelsel niet onder alle soorten van benamingen de spaarpenningen van het volk, de vruchten van zijn zwoegen en zweten, hebben verzwolgen; het tegenwoordige en de toekomst der koloniën zouden niet verteerd zijn.

»De afschaffing van ons tegenwoordig verkiezingsstelsel en de aanneming van eene nieuwe vrijzinnige wet op dat onderwerp, zijn de eenigste middelen, die welligt het verval, dat ons bedreigt, nog kunnen afweren, indien zij bij tijds wierden toegepast."

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem noodigen bij deze alle degenen uit, die mogten vermeenen bezwaren te hebben tegen de oprigting der smederij aan de Klingelbeek, binnen deze gemeente, wijk G. no. 194, en wel tusschen de huizen van den landbouwer *Alb. Rosmulder* ter eenre, en van *J. Gerritsen* ter andere zijde;

Om die bezwaren voor den 16den dezer maand schriftelijk aan Hun Edel Achtb. in te dienen, zullende op geene bezwaren, na voorschreven tijd ingekomen, acht geslagen worden.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 2den November 1841.

Advertentiën.

De Notaris Mr. *J. NIJHOFF*, te *Arnhem*, zal op den 29sten November en den 13den December 1841, telkens des avonds ten 6 uur, in het *Hof van Holland*, te *Arnhem*, publiek veilen en verkoopen:

Een HUIS en ERVE met OPENPLAATS *c. a.*, staande in de Wielakkersteeg te *Arnhem*, Wijk D. No. 101, Kadaster Sectie O. No. 698. — Nadere informatiën bij genoemden Notaris.

† § † Op den Huize *Wildenborch*, bij † † *Vorden*, zullen, op *Maandag den 22sten* † *November aanstaande*, des middags *om 12 uur*, in het openbaar op stam worden verkocht:

Zestig zware EIKEN, *vier* zeer groote POPULIEREN, en *drie* buitengemeen zware SCHOTWILLIGEN, benevens ongeveer *tweehonderd vijftig* GROVE en FIJNE DENNEN, waarvan de aanwijzing geschiedt door den Timmerman, wonende onder den *Wildenborch*.

† † † De Griffier *H. BAKE EVERTS*, † † te *Apeldoorn*, zal, namens den Hoog Wel † Geboren Heer *H. J. BARON SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE*, te *Apeldoorn*, op Dingsdag den 23sten November 1841, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van *F. DIKSCHEI*, aan de Vaart te *Apeldoorn*, publiek verkoopen:

Ongeveer 70 perceelen Zware EIKEN-, BEUKEN- en DENNENBOOMEN, waaronder *Gevelde*, *Drooge* en *Zware* Eiken-Boomen; alles in perceelen en massa's, staande en gelegen op de Buitenplaats *Welgelegen*, te *Apeldoorn*, alwaar ook de aanwijzing te bekomen is.

VERKOOPING VAN ZWARE EIKEN-BOOMEN.

In de helft der aanstaande maand December, tijd en plaats nader te bepalen, zal worden overgegaan tot den openbaren verkoop van ongeveer 370 stuks zware EIKEN-BOOMEN, geschikt tot Molen-Assen, Balken en allerhande Timmerwerk, staande op het Landgoed *de Wiersse*, ten Noorden der Vordensche Beek, in de Gemeente *Vorden*.

VOORLOOPIG BERIGT.

Op nader te bepalen tijd en plaats, zal in het openbaar worden geveild en verkocht de HAVEZATE *Harreveld*, ook genaamd den Hof Dieterdingh, met PRIVATIVE JAGT en verdere REGTEN; bestaande in een Kapitaal HEERENHUIS met bij en aanbehoorende BOUW-, WEIDE-, BOSCH- en VELDGRONDEN, eenen WIND-KOORNMOLEN, en 13 BOUWPLAATSEN, te zamen groot ruim 226 Bunders, alles staande en gelegen onder de Gemeente *Lichtenvoorde*, in het Arrondissement *Zutphen*.

Nadere informatiën te bekomen bij den Notaris *VAN ZUIJDAM*, te *Terborg*. — *Brieven-franco*.

† † † Door vertrek van eenen MEDICINAE † † DOCTOR naar elders, wordt er UIT DE † HAND TE KOOP aangeboden: Een fraaije, ruim voorziene, voor 3 jaren geheel nieuw ingerigte APOTHEEK, met Toonbank, staande Lessenaar en Kast met CHEMISCHE APPARATEN, benevens alle er bij behoorende APOTHEKERS-INSTRUMENTEN. Dezelve kan tevens zeer gemakkelijk voor eene STADS-APOTHEEK worden ingerigt.

Adres, met *franco-brieven*, bij den Heer *VOLTELEN*, Notaris te *Lochem*.

Er wordt TE HUUR gevraagd op eenen der vrolijkste standen van *Arnhem* eene GEMEUBELEERDE BOVENWONING of een paar goede KAMERS, mits in een stil Huisgezin. — Opgave van grootte, ... en prijs gelieve men te bezorgen bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

, Bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, ... van de pers gekomen, (zie *Arnhemsche Courant* ... 4 November 1841) de *zoogenaamde*

BERUCHTE STAAT

OF

ALGEMEEN OVERZIGT

VAN DEN

VERMOEDELIJKEN TOESTAND VAN 'S RIJKS SCHATKIST

OP DEN 1sten JANUARI 1841,

MET INBEGRIP DER

BATEN EN LASTEN

VAN HET

AMORTISATIE-SIJNDICAAT

op hetzelfde tijdstip.

Prijs 50 cents.

Dezelve wordt niet in commissie gegeven, maar op *franko* aanvragen *franko* per post toegezonden.

DÉPÔTS daarvan zijn te *Amsterdam* ... SCHOONEVELD EN ZOON; te *'s Gravenhage* bij K. ... te *Utrecht* bij VAN TERVEEN EN ZOON; te *Rotterdam* ... VAN BAALEN; te *Groningen* bij J. OOMKENS, Jzn. te ... *warden* bij SURINGAR; te *Middelburg* bij VAN ... en JUTTING; te *'s Bosch* bij PALIER EN ZOON; te ... bij TJEENK WILLINK; te *Maastricht* bij BURY-L... te *Nijmegen* bij J. F. THIEME; te *Tiel* bij C. CAM... te *Zutphen* bij W. J. THIEME.

RIJN- EN IJSS...

STOOMBOOT-MAATSCH...

Dienstregeling voor de maanden November ... December, zoo lang de omstandigheden ... veroorlooven.

Van *Amsterdam* naar *Kampen*, Maandags, ... dags en Vrijdags, des morgens ten 7 ure.

Van *Kampen* naar *Amsterdam*, Zondags, Di... en Donderdags, des namiddags ten 1 ure.

Van *Keulen* naar *Arnhem*, Dingsdags en ... des morgens ten 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Zutphen*, Woensdags ... turdags, des namiddags circa 1 uur.

Van *Zutphen* naar *Kampen*, Zondags en Donderdags, des morgens ten 7 ure.

Van *Kampen* naar *Zutphen*, Maandags ... dags, des namiddags circa 1 uur.

Van *Zutphen* naar *Arnhem*, *Emmerik*, ... *Dusseldorp* en *Keulen*, Dingsdags en Zaturdags, ... morgens ten 6 ure.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Nov. 2 El 1 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim ...

Beursberigt.

Effecten-Societeit ten $5\frac{1}{2}$ *ure.*

Zondag 7 november.

Integralen $51\frac{3}{16}$. Kansbiljetten *f* $25\frac{3}{16}$. Handelmaatschappij 155, $\frac{1}{8}$. Ardoins $20\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$. Dito coupons ...

De omzettingen in binnenlandsche fondsen w... onbelangrijk; alleen in Handelmaatschappij ... zich eenige levendigheid.

De Antwerpsche notering der Ardoins niet ... verwachting onzer speculanten beantwoord ... konde zich het verhoogde merk derzelve ... niet souteneren. De omzet daarin was vrij ...

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, ...